

THE MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

THE STREAM

An online publication of the Diocese of South West America

HIS HOLINESS MORAN MAR BASELIOS MARTHOMA PAULOSE II
The Catholicose & Malankara Metropolitan

Dr. Zachariaa Mar Aprem
Assistant Metropolitan

Editorial Board

President

H.G Dr. Zacharias Mar Aprem
Metropolitan

Publisher

Rev. Fr. Philip Abraham
(Diocesan secretary)

Managing Editor

Rev. Fr. Johnson Punchakonam

Chief Editor

Rev. Fr. Thomas Mathai

Rev. Fr. Mathai P. Cherian

Rev. Fr. George Paulose

Rev. Fr. Christopher Mathew

Rev. Fr. James Cherian

Roy Thomas (Dallas)

Mr. George Geevarghese

Ms. Sunumol Varghese

Ms. Diya Philip

Mr. Joe Varghese

Mr. Mannj Mathew

Malankara Orthodox Syrian Church

Diocese of South-West America

Urshlem, 3101 Hopkins Road

Basely, TX 77417 USA

(O) 281-403-0670 Fax 281-459-0814

Email: 2010aprem@gmail.com www.ds-wa.org

The Wonder which is "Spirituality"

"I asked the tree to speak about God, then it blossomed"
(Rabindranath Tagore)

The utmost expression of the presence of God for a tree is its blossoms; the sweet fragrance, colorful petals and the inexpressible beauty, in a way, are radiations of divine presence. The question is whether we are able to realize it or not? It is high time to redefine what spirituality exactly is; in common usage it is something related to 'spirit' or 'divine'. While accepting this common understanding it is necessary to redefine spirituality as our attitude which reflects or radiates the divine presence within us, something like a sweet fragrance which, makes the surroundings pleasant and pleasing; an attitude of looking at in simple things the divine.

Kazantzakis, the renowned author, in his novel 'God's Pauper' narrates an incident; brother Leo once asked St. Francis of Assisi a question: Francis how did you experience the presence of God in various contexts? Francis replied: 'God is like a glass of cool water. When I am thirsty; but sometimes He is a conflagration, He burns and we burn with him'. Kazantzakis reminds us that God experience is not restricted to something like a Sunday experience; rather it is day to day process. We are called to resolve our life situations, whether it is painful or pleasant, meaningfully to realize the ever loving presence of God so that we may be able to transform into virtue the malice, unfaithfulness, disloyalty and dishonor within us. Our approach should help us to make people not to fear us but to love. Our focus should be on 'you' not on 'I'. The surroundings will decide whether we are spiritual or not; whether we are spreading fragrance or stench. Our Lord says "every good tree bears good fruit, but a bad tree bears bad fruit". I asked the tree to speak about God, then it blossomed.

09/13/2018

Dr. Zacharias Mar Aprem

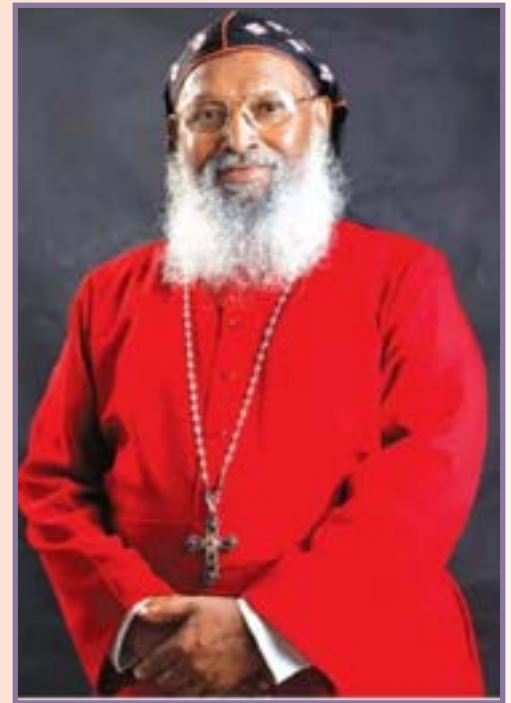

തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തക്ക് യാത്രാമൊഴി

സമാധാനത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും പ്രതിപുരുഷനു ജന്മനാട്ടും സഭാമക്കളും ആദരനിർഭരമായ യാത്രാമൊഴിയേകി. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തയും ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനാധിപനുമായ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസിന്റെ ഭൗതിക ശരീരം ഓതറ സെന്റ് ജോർജ് ദയറായിൽ കബറടക്കി. വിശ്വാസി സമൂഹവും മുഖ്യമന്ത്രി ഉൾപ്പെടെ വിവിധ രംഗങ്ങളിലെ പ്രമുഖരും അന്ത്യോപചാരം അർപ്പിക്കാനെത്തി.

ശനിയാഴ്ച ബഥേൽ അരമനയിൽ നിന്നു പുത്തൻകാവ് കത്തീഡ്രലിൽ എത്തിച്ച ഭൗതിക ശരീരം പൊതുദർശനത്തിനു വച്ചപ്പോഴും ഒട്ടേറെപ്പേർ ആദരം അർപ്പിക്കാനെത്തി. ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷം പുത്തൻകാവിൽ നിന്നു നഗരികാണിക്കൽ ആരംഭിച്ചു. തുടർന്നു ചെങ്ങന്നൂർ ടൗൺ, കല്ലിശേരി, മംഗലം വഴി നാലുമണിയോടെ ഭൗതിക ശരീരം ഓതറ ദയറയിലേക്കെത്തിച്ചു. തുടർന്നു പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ യുടെയും സഹോദര മെത്രാപ്പോലീത്തമാരുടെയും കാർമികത്വത്തിൽ അവസാന ഘട്ടം ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തി. പരിശുദ്ധ ബാവാ അനുസ്മരണ പ്രസംഗം നടത്തി. ദയറായുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ കബറിൽ അഞ്ചരയോടെ ഭൗതികശരീരം വച്ചപ്പോൾ വിശ്വാസികൾ പരിശുദ്ധ പിതാവേ സമാധാനത്തോടു കൂടി വസിക്കുകയെന്ന പ്രതിവാക്യം ഏറ്റുചൊല്ലി. അഞ്ചരയോടെ ദയറ ചാപ്പലിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു തയ്യാറാക്കിയ കബറിൽ ഭൗതികശരീരം ഇറക്കി വച്ചതോടെ ശുശ്രൂഷകൾ പൂർത്തിയായി.

മുഖ്യമന്ത്രി പിണറായി വിജയൻ പുത്തൻകാവിലും, മുൻ മുഖ്യമന്ത്രി ഉമ്മൻ ചാണ്ടി ദയറയിലും ആദരാഞ്ജലിയർപ്പിച്ചു. കേന്ദ്ര മന്ത്രി അൽഫോൻസ് കണ്ണന്താനം, സംസ്ഥാന മന്ത്രിമാരായ ജി.സുധാകരൻ, മാത്യു ടി.തോമസ്, രാമചന്ദ്രൻ കടന്നപ്പള്ളി, പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് രമേശ് ചെന്നിത്തല, മുൻ മന്ത്രിമാരായ കെ.എം.മാണി, ആർ.ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, എംപി മാരായ കെ.സി.വേണുഗോപാൽ, കൊടിക്കുന്നിൽ സുരേഷ്, ബിജെപി സംസ്ഥാന അധ്യക്ഷൻ പി. എസ്. ശ്രീധരൻ പിള്ള, ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത, ഡോ. ജോസഫ് മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്ത, കർദിനാൾമാരായ മാർ ജോർജ് ആലഞ്ചേരി, മാർ ബസേലിയോസ് ക്ലിമ്മീസ് കാതോലിക്കാബാവ, ക്നാനായ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് കുറിയാക്കോസ് മാർ സേവേറിയോസ് വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്ത തുടങ്ങിയവർ ആദരാഞ്ജലിയർപ്പിക്കാൻ എത്തിയിരുന്നു. മലയാള മനോരമയ്ക്കു വേണ്ടി മാനേജിങ് എഡിറ്റർ ജേക്കബ് മാത്യു ആദരാഞ്ജലി അർപ്പിച്ചു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനാധിപൻ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ ആകസ്മികമായ ദേഹവിയോഗത്തിൽ സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസനം അനുശോചനം അറിയിച്ചു. മലങ്കര സഭയുടെ സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തയും 1985 മാർച്ച് 10 -ന് ചെങ്ങന്നൂർ ഭദ്രാസനം രൂപവത്കരിച്ചത് മുതൽ ഭദ്രാസനാധിപൻ എന്ന നിലയിൽ ആ ഭദ്രാസനത്തെ ഇന്നത്തെ രീതിയിൽ വളർത്തി കൊണ്ടുവരുവാൻ അക്ഷിണം പ്രയത്നിച്ച പിതാവായിരുന്നു മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത എന്ന് സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്ത അഭിലാഷ സഖറിയാ മാർ അപ്രേം അനുസ്മരിച്ചു. ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ സിനഡ് സെക്രട്ടറിയായി ദീർഘകാലം പ്രവർത്തിക്കുകയും ഗുജറാത്തിൽ സഭയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിലും പരിപാലിക്കുന്നതിലും ഏറെ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ. സഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും നേതൃത്വം നൽകി. ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ഫാ ഫിലിപ്പ് എബ്രഹാം വൈദിക സെക്രട്ടറി ഫാ. പി.സി. ജോർജ്ജ്, ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ അംഗങ്ങൾ, ഭദ്രാസന മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി അംഗങ്ങൾ തുടങ്ങിയവർ അനുശോചിച്ചു.

FOCUSING ON OUR OWN MENTAL HEALTH

Susan Zacharia, LCSW, CAP

Usually when we know we are going to be attending a session on mental health, we often think about other people's mental health. Questions people usually want answers for are: how can I get OTHER people to realize they need help? How can I get OTHER people to see someone? Who can I take OTHER people to? While there are unfortunately so many we know that need help, we don't often realize that we have our own mental wellness to pay attention to. That's often because when we think mental health, we think extreme.

It's important to realize that there is a spectrum. And we tend to get stuck on one end of the spectrum. When we consider mental health, we immediately think of the severely mentally ill. However, we don't do the same when we talk about physical health. We don't just consider illness when we talk about physical health. In fact, we talk about physical health as a lifestyle. We talk about how often we go to the gym, what we eat for meals, progress we've made based on pounds or inches lost or gained, we post pictures of progress or Snapchat when we are at the gym, make sure to schedule our annual medical/dental check ups. In fact, if we don't care for our bodies, labels may be placed on us, such as lazy or unintelligent. For those of us that may take a break from going to the gym or eat that extra slice of cake, there might be a feeling of guilt or a need to justify the decision. We are held to a certain standard with our bodies.

However, we don't tend to care for our mind as a lifestyle, the way we care for our bodies. We don't talk about a change in mood, we don't have great awareness over what makes us feel angry, jealous, sad, uncomfortable, or unworthy. We don't know what a thought is, let alone, know how to identify what thoughts are going through our minds. We don't know when we need space or when we need support until it's too late. We don't realize that anxiety can come in the form of a stomachache or rapid heart rate, that depression can come in the form of fatigue and lethargy. When something triggers or stress us out, we cope by trying to avoid the uncomfortable thing rather than confront it and address it straight on. We don't know how to communicate properly. We don't know how to ask for help. We don't see the value in doing so. Where as talking about our physical health is admirable, taking care of our mental health is seen as weak, perhaps too feminine. As if our focusing on our own thoughts and emotions, our mental wellbeing is for the weak or reserved for one gender.

But the thing is, if we are Christian, we are responsible for our thoughts and emotions, just as we are responsible for our bodies. We are called to be well. Well as it is defined by the Church, which is to become like Christ. That journey to Christ is what we hear referred to as the healing processes. Healing from who we are into the human we were created to be, one that is completely well. This process cannot be compartmentalized. We can't pick and choose which parts of our selves are well, then we wouldn't be fully well. We can't pick and choose which parts of our selves are to be like Christ, then we wouldn't fully be like Christ. We are called to move all parts of ourselves towards Christ. Our relationships, our money, our diets, our bodies, our thoughts, our emotions, our minds.

So in a community that is more quick to talk about someone else's thoughts, emotions, behaviors, mental health and not sure as to how to talk about our OWN thoughts, emotions, mental wellness, this is particularly a challenge. So what can I do to increase aware of what goes on in my mind? It would be great if this issue could be completely resolved in 10 minutes, or by going to a couple of workshops. Unfortunately, we are where we are right now, due to being taught for CENTURIES by our surroundings, our culture, our family and friends, that our thoughts and emotions and behaviors don't matter. If I didn't know that a stuffy nose could mean that a cold is coming on, I wouldn't be able to take precautionary measures. I was taught that a stuffy nose was a sign of not feeling well since I was a child AND I was encouraged to take care of it. In the same way, if I was never taught that the increase in heart rate I experience everyday before I step foot into work, might be anxiety, I will never address it

We sweep anything that makes us feel uncomfortable or anything we don't understand the rugs, in hopes that they will disappear. Because they are too uncomfortable to bear. We sweep illness, news of a loss of a loved one, abuse or assault, a loss of a job, addiction under the rug, because how do we explain it? How do I explain my grief, embarrassment, fear, shock, anger without feeling less than? Without feeling weak? We ourselves do not know how to confront and process these difficult, uncomfortable, heart-breaking experiences so we ignore them. What happens when we ignore that stuffy nose? What happens when we ignore that wound we may have gotten on our arm and just decide to pull a sleeve over it?

So we are brought back to the question – what do we do? About a year ago, the NY Times published an opinions piece titled “Opening Up About Addiction and Recovery”. The article is a great read but there was a quote that I was brought to mind while preparing this presentation. “The paradox is that stigma is most effectively dispelled through openness.” This is the answer to “what do we do?” The only way, to become comfortable with the uncomfortable, is to explore the uncomfortable, to be open about the uncomfortable. In essence, to talk about the very things we OURSELVES don't want to talk about. This does not mean, talking about other people's mental health. This doesn't mean waiting for someone else to talk about his or hers. This means WE talk about our own mental health.

This is one of the biggest goals of the Diocesan Department of Counseling Services. To get our community to talk about the things that are difficult to talk about in spite of grief, embarrassment, fear, shock, and anger. The unfortunate thing is that today when we do hear someone talking about mental health, it is usually within the context of making a joke, often times an insensitive one. We call others names or by misuse words that are already difficult to take seriously by the community at large, such as referring to someone playfully as “mentally unstable”, by calling someone “crazy”, by minimizing a conversation about one's thoughts and emotions, by saying “get over it.” The only way we can begin to value our thoughts, emotions, our OWN overall mental wellness is to talk about it as if it matters. We start with ourselves. We ask ourselves, how are my thoughts getting in the way of becoming who I'm created to be? How are my emotions getting in the way of becoming who I'm created to be? How are my behaviors getting in the way of becoming who I'm created to be? Healing starts with us. Salvation starts with us. We cannot expect a community to take a risk if we ourselves are not willing to take a risk. So as we end, I encourage all of you to ask yourselves “how can I improve my own mental wellbeing?” If you are sitting here saying, “there is nothing I need to improve”, imagine what your primary care doctor would say if you had said “there is nothing else I need to do for my body.” There is always more to do.

ലോസ് ഏഞ്ചൽസ് സാൻ ഫെർണാണ്ടോ വാലി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തോഡോക്സ് ദേവാലയ കൂദാശ

ലോസ് ഏഞ്ചൽസ് സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ദൈവമഹത്വത്തിന്റെ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലുള്ള ദൃശ്യമായ അടയാളമാണ് ദൈവാലയം. അത് പുതിയ നിയമജനതയായ സഭാ വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന സംഗമകൂടാരമാണ് (പുറ 33:711). പഴയ നിയമത്തിൽ സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ ഇസ്രായേൽ ജനതയോടൊപ്പം ഇറങ്ങിവന്നിച്ച് ദൈവം പുതിയ നിയമത്തിൽ ദൈവാലയമാകുന്ന സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ സഭാ മക്കളോടൊത്ത് വസിക്കുന്നു എന്നതാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വിശ്വാസം. വിശ്വാസജീവിതത്തിലും സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിലും കൂട്ടായ്മയുടെ വളർച്ചയിലും ദൈവാലയത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും, പ്രാധാന്യവും തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ മക്കൾക്കായി ദൈവാലയങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദികരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വർഷവർഷാന്തരങ്ങളായി അമേരിക്കയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് കുടിയേറിപാർത്ത അത്തായ സഹോദരങ്ങൾ മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്നത്. നാം മക്കൾക്കായി പലതും കരുതിവെയ്ക്കുന്നതുപോലെ വരുംതലമുറയ്ക്കായി ഒരു വിശ്വാസി സമൂഹം കരുതിവെയ്ക്കുന്ന അതിശ്രേഷ്ഠമായ നിധിയാണ് പരിശുദ്ധ ദൈവാലയങ്ങൾ എന്ന് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവ ദേവാലയ കൂദാശയോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന യോഗത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. കാലിഫോർണിയ ലോസ് ഏഞ്ചൽസ് സാൻ ഫെർണാണ്ടോ വാലി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തോഡോക്സ് ദൈവാലയത്തിന് ഇത് സ്വപ്നസാഫല്യത്തിന്റെ സൂദിനങ്ങളായി മാറി. നഗരത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ പണിതുയർത്തിയ പുതിയ ദൈവാലയം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷനും, കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കയും, മലങ്കര മെത്രാപോലീത്തായും, സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ പരിശുദ്ധ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്ക ബാവയുടെ കരങ്ങളാൽ കൂദാശ ചെയ്യപ്പെട്ടതോടുകൂടി ഒന്നര പതിറ്റാണ്ട് പിന്നിടുന്ന ലോസ് ഏഞ്ചൽസ് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തോഡോക്സ് ദൈവാലയത്തിന്റെ ചരിത്രനാഴികകല്ലിൽ പുതിയൊരു അധ്യായംകൂടി എഴുതിചേർക്കപ്പെടുകയായി. സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപ്പോലീത്ത അഭി.ഡോ.സഖറിയാസ് മാർ അപ്രേം കൂദാശക്ക് സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

സ്റ്റീബാ സഭയുടെ ആരാധനാവർഷത്തിൽ

ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും തമ്മിൽ വീണ്ടും ഒന്നിപ്പിച്ച സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമാണ് ക്രൂശ്. മരണായുധത്തെ രക്ഷയുടെ ആയുധമായി കർത്താവു മാറ്റുന്നു. തിന്മയിൽ ജീവിച്ചവർക്ക് മരണ ശിക്ഷ ക്രൂശിലൂടെ നൽകിയെങ്കിൽ കർത്താവിന്റെ ക്രൂശ് സ്വർഗീയ ഓഹരിക്ക് നമ്മെ അർഹരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. സ്റ്റീബാ പെരുന്നാൾ നാം കൊണ്ടാടുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ രക്ഷാകരമായ വീണ്ടെടുപ്പാണ നാം സ്മരിക്കുന്നത്. ക്രൂശിലൂടെയുള്ള തന്റെ താഴ്മയിൽ ലോകത്തിനു പുതിയ മാർഗം കാണിച്ചു തരുന്നു. "ക്രൂശോളം തന്നെ താഴ്ത്തി" ആ മനുഷ്യ സ്നേഹം വരുവാനുള്ള ലോകത്തിന്റെ പുതിയ പ്രകാശമായി മാറുന്നു. മനുഷ്യ വർഗത്തോടുള്ള അഭേദ്യമായ സ്നേഹം ക്രൂശിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, ആ ക്രൂശോളം താഴുവാനുള്ള ഒരു ആഹ്വാനം കൂടിയാണ് ഓരോ സ്റ്റീബാ പെരുന്നാൾ ആഘോഷവും. സ്നേഹം മാഞ്ഞു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന് പുതിയ ദിശാബോധവും, പ്രകാശവും നൽകാൻ ക്രൂശിന്റെ സ്നേഹം നമ്മെ ബാലപ്പെടുത്തട്ടെ. സഹജീവികളെ സ്നേഹിക്കുകയും അവരെ കരുതുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ക്രൂശിലെ സ്നേഹത്തിന്റെ സാക്ഷികളായി നാം മാറുന്നു.

"സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിയും തമ്മിൽ വീണ്ടും ഒന്നിപ്പിച്ച സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമാണ് ക്രൂശ്"

കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള എല്ലാ പുരാതന സഭകളും സ്റ്റീബാപ്പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. സെപ്റ്റംബർ 14 തന്നെയാണ് പെരുന്നാൾദിനം. സ്റ്റീബായുടെ മഹത്വികരണത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ (Feast of the Exaltation of the Cross) എന്നാണ് ഇത് അറിയപ്പെടുന്നത്. ബൈസന്റയിൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിൽ (അതായത്, ഗ്രീക്ക്, റഷ്യൻ, റൂമേനിയൻ, ബൾഗേറിയൻ ആദിയായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ) സെപ്റ്റംബർ 14 കൂടാതെ ആഗസ്റ്റ് ഒന്നാം തീയതിയും വലിയനോമ്പിന്റെ മൂന്നാം ഞായറാഴ്ചയും സ്റ്റീബായുടെ പെരുന്നാളുകളായി വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും സ്റ്റീബായോടുള്ള ആദരവിന്റെ നമസ്കാരം നടത്തുന്നുണ്ട്; കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ ശുശ്രൂഷ. നമ്മുടെ സഭയിൽ സ്റ്റീബായുടെ കാലം എന്നൊരു ഘട്ടം തന്നെ സഭാവർഷത്തിൽ (Ecclesiastical Year) ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്റ്റീബാപ്പെരുന്നാൾ മുതൽ സഭാശുദ്ധീകരണപ്പെരുന്നാൾ (ക്രൂദോസ് ഈത്തോ) വരെയുള്ള കാലഘട്ടമാണിത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലും ഉയിർപ്പു മുതൽ സ്റ്റീബാപ്പെരുന്നാൾ വരെയുള്ള കാലഘട്ടങ്ങളിലും വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രി പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒന്നാം കൗമാ സ്റ്റീബായോടുള്ള ആദരവിന്റെ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ ആണ്. വെള്ളിയാഴ്ചപ്രാർത്ഥനകളിലെല്ലാം തന്നെ സ്റ്റീബായെ സ്മരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ ഉണ്ട്. ബൈസന്റയിൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ വലിയനോമ്പിന്റെ മൂന്നാം ഞായറാഴ്ച സ്റ്റീബായുടെ പെരുന്നാൾ ആയി ആചരിക്കുന്നു. ഇതിനു സമാനമായി നമ്മുടെ സഭയിൽ വലിയനോമ്പിൽ മൂന്നാം ഞായറാഴ്ച കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ബുധനാഴ്ച.

"കർത്താവിനോടൊപ്പം ക്രൂശിന്റെയും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെയും അനുഭവത്തിൽ പങ്കുചേരാനാണ് നമ്മുടെ യാത്ര."

(വലിയനോമ്പിന്റെ പങ്കു ബുധനാഴ്ച) സ്റ്റീബാ ആഘോഷം നടത്തി ദേവാലയമദ്ധ്യത്തിൽ സ്റ്റീബാ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ക്രൂശാരോഹണത്തിന്റെയും ഉയിർപ്പിന്റെയും പെരുന്നാളുകളിലേക്ക് നോമ്പനുഷ്ഠിച്ചും ക്രൂശിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചും ജീവിതത്തെ ഒരുക്കണം എന്നാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ക്രൂശിനെ മുൻകണ്ടുകൊണ്ടാണ് കർത്താവ് യേശു ലേമിലേക്കു പോകുന്നത്. അവന്റെ വചനം കേട്ടും അതിനനുസരണമായി ജീവിതത്തെ ചിട്ടപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടും നാം കർത്താവിനെ അനുയാത്ര ചെയ്യുന്നു. കർത്താവിനോടൊപ്പം ക്രൂശിന്റെയും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെയും അനുഭവത്തിൽ പങ്കുചേരാനാണ് നമ്മുടെ യാത്ര. വലിയ വെള്ളിയാഴ്ച (ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച) സ്റ്റീബാ വന്ദനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും ക്രൂശിനായ യേശുവിനെ ചുംബിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി സ്റ്റീബാ ചുംബിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉയിർപ്പുപെരുന്നാൾ മുതൽ സ്വർഗ്ഗാരോഹണപ്പെരുന്നാൾ വരെ വി. മദ്ബഹായിൽ സ്റ്റീബാ ഉയർത്തിവച്ചിരിക്കുന്നു. വലിയനോമ്പിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്റ്റീബാ സ്വയംപരിത്യാഗത്തിന്റെയും മറ്റുള്ളവരെ പ്രതി കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നതിന്റെയും, ആത്മസംസ്കരണത്തിന്റെയും ചിന്തകളാണ് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉണർത്തുന്നതെങ്കിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സ്റ്റീബാ മരണത്തിന്മേലുള്ള ജയത്തിന്റെയും രക്ഷയുടെയും പൈശാചികശക്തികളിന്മേലുള്ള വിജയത്തിന്റെയും പ്രതീകമായി നിൽക്കുന്നു. ഈ രണ്ട് ആശയങ്ങളും ഒരുപോലെ സംവേദിപ്പിക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് ക്രൂശിതരൂപം ഇല്ലാത്ത കരിശ് ആണ് ഏറെ അർത്ഥപൂർണ്ണം. പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ ഏറിയപങ്കും ക്രൂശിതരൂപം ഇല്ലാത്ത കരിശുകളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പാശ്ചാത്യ സഭ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ പ്രതീകമായിട്ടാണ് മുഖ്യമായും ക്രൂശിനെ കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ക്രൂശിതരൂപം ഉള്ള ക്രൂശ് ആണ് അവരെ സംബന്ധിച്ച് ഏറെ പ്രസക്തം.

ക്രിസ്തുമസ് 326-ലാണ് കർത്താവിനെ കുരിശിച്ച ക്രൂശ് യറൂശലേമിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുക്കുന്നത്. ഇത് കുരിശിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ സംഭവമായിത്തീർന്നു. ഈ സംഭവത്തിനു മുമ്പ് കുരിശ് ഒരു ചിഹ്നമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കുരിശ് കണ്ടെടുത്തതിനു ശേഷമാണ് കുരിശ് വന്ദനവ് ആരംഭിക്കുന്നത്.

നാലാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ വ്യക്തിപരമായ ആരാധനയ്ക്ക് കുരിശ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പൊതു ആരാധനയ്ക്ക് വളരെ വിരളമായേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ക്രൂശിതരൂപം ഉള്ള കുരിശുകൾ ആദികാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രമേ ക്രൂശിതരൂപം ഉള്ള കുരിശ് ഉപയോഗിച്ചുവന്നതിന്റെ ആദ്യരേഖകൾ കാണാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ. മേശമേൽ കുരിശു വച്ച് വി. കുർബാന അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പതിവ് അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സിറിയയിൽ നിലനിന്നിരുന്നതായി കാണുന്നു.

എന്നാൽ പാശ്ചാത്യ സഭയിൽ ഈ പതിവ് വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞാണ് ആവിർഭവിക്കുന്നത്. അഞ്ചും ആറും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ക്രൂശിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ വെളിവാക്കുന്ന പല കലാരൂപങ്ങളും ഉണ്ടാവാൻ തുടങ്ങി. ക്രൂശ് ജയത്തിന്റെയും ജീവന്റെയും പ്രതീകമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതാണ് അവ. കുരിശു വഹിക്കുന്ന കുഞ്ഞാടിന്റെ ചിത്രം വെളിപാടു ഗ്രന്ഥത്തിലെ ജയശാലിയായ ക്രിസ്തുവിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ക്രൂശിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്നും മുളച്ച് രണ്ടു വശങ്ങളിലേക്കും വളർന്നു പടർന്നു കിടക്കുന്ന മൂന്തിരിത്തണ്ടിന്റെ ചിത്രം കുരിശ് ജീവവൃക്ഷമാണെന്ന് കാണിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു പ്രതീകങ്ങളും വിരിയ്ക്കട്ടെ, ചിത്തോല ആദിയായ ആരാധനയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്ന വിശേഷ വസ്ത്രങ്ങളിലും സാധനങ്ങളിലും ഇന്നും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ടല്ലോ.

കുരിശുവരയേപ്പറ്റി

കുരിശു വരക്കുന്ന പതിവ് രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. തള്ളവിരലോ ചുണ്ടുവിരലോ ആണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ആറാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലാണ് മൂന്നു വിരൽകൊണ്ട് കുരിശുവരയ്ക്കുന്ന പതിവുണ്ടായത്; ത്രിയേകനായ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം എടുത്തുകാണിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് മൂന്നുവിരൽ ഒന്നായി ചേർത്ത് കുരിശുവരയ്ക്കുന്നത്. കുരിശുവരയ്ക്കുമ്പോൾ പ്രധാനമായും രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകൾ ഉരുവിട്ടുവന്നിരുന്നു. 'പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും തിരുനാമത്തിൽ തനിക്കു സ്തുതി' എന്ന പ്രാർത്ഥനയും 'ദൈവമേ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു' എന്നു തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥനയും. ഇന്നും ഈ പതിവ് നിലനിന്നുവരുന്നു.

"ത്രിയേകനായ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം എടുത്തുകാണിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് മൂന്നു വിരൽ ഒന്നായി ചേർത്ത് കുരിശുവരയ്ക്കുന്നത്."

കർത്താവിന്റെ കുരിശു കണ്ടെടുക്കുന്നതിനു വളരെ മുമ്പു മുതൽ തന്നെ കുരിശു വരയ്ക്കുന്ന പതിവ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ എടുത്തുകാണിയാൻ കഴിയും. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭം മുതലേക്കിലും ഇതുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. എന്തായിരുന്നാലും വി. പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ ക്രൂശ് സമാധാനത്തിന്റെയും അനുരഞ്ജനത്തിന്റെയും രക്ഷയുടെയും പ്രതീകമാണ്; സ്വയംപരിത്യാഗത്തിന്റെയും സമർപ്പണത്തിന്റെയും ചിഹ്നം. കുരിശുവരയ്ക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചോ, കുരിശു വന്ദനവിനെ സംബന്ധിച്ചോ പുതിയനിയമത്തിൽ വ്യക്തമായ സൂചനകളില്ലെങ്കിലും കുരിശിനെ സംബന്ധിച്ച ചിന്തയിൽ വ്യക്തമായ വികാസം ഉണ്ടാകുന്നതായി കാണാം. ശാപത്തിന്റെയും ശിക്ഷയുടെയും പ്രതീകമായ കുരിശുമരം അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും രക്ഷയുടെയും പ്രതീകമായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. യേശുവിനെ വധിക്കാനുപയോഗിച്ച ഒരു ഉപാധിയായല്ല വി. പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ കുരിശിനെ കാണുന്നത്. പിന്നെയോ, കുരിശിലൂടെ കർത്താവ് ചെയ്ത രക്ഷാകര പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയെല്ലാം പ്രതീകമായിട്ടത്രെ. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മാത്രമേ ഈ രൂപാന്തരം വിശദമാക്കാനാവൂ.

"ക്രൂശ് സമാധാനത്തിന്റെയും അനുരഞ്ജനത്തിന്റെയും രക്ഷയുടെയും പ്രതീകമാണ്"

കുരിശുവരയ്ക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനത്തെ സംബന്ധിച്ചും അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും പല പിതാക്കന്മാരും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ വി. തെർത്തുല്യൻ, വി. ബസേലിയോസ് എന്നീ പിതാക്കന്മാർ എഴുതപ്പെട്ട പാരമ്പര്യങ്ങളോടൊപ്പം പ്രാധാന്യം എഴുതപ്പെടാത്ത പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടെന്നും കുരിശുവര അങ്ങനെയുള്ള പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമാണെന്നും ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ട്.

"പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഭക്തിയോടെ നെറ്റിയിൽ കുരിശുവരയ്ക്കുക"

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട 'അപ്പോസ്തോലികപാരമ്പര്യം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കുരിശുവരയ്ക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: 'പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഭക്തിയോടെ നെറ്റിയിൽ കുരിശുവരയ്ക്കുക; കാരണം അതു കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ചിഹ്നമാകുന്നു. വിശ്വാസത്തോടും ശ്രദ്ധയോടും ചെയ്യുമ്പോൾ അത് പിശാചിനെതിരെ അറിയപ്പെട്ടതും തെളിയിക്കപ്പെട്ടതുമായ പരിചയത്രേ. നെറ്റിയിലും കണ്ണിലും കൈകൾകൊണ്ട് കുരിശുവരയ്ക്കുന്നതു വഴി; മോശ കണ്ണാടിന്റെ രക്തംകൊണ്ട് യിസ്രായേൽ ഭവനങ്ങളിൽ നിന്നും സംഹാരഭൂതനെ അകറ്റി നിർത്തിയതുപോലെ നമ്മെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നവനെ നാം അകറ്റിനിർത്തുന്നു'.¹ 'അപ്പോസ്തോലിക പാരമ്പര്യം'ത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് റോമിലെ വി. ഹിപ്പോലിറ്റസ് (എ. ഡി. 170-236) ആണ്. അപ്പോസ്തോലിക കാലം മുതൽ സഭയിൽ നിലനിന്നുവരുന്ന പാരമ്പര്യം സമാഹരിക്കുന്നതിന് വി. ഹിപ്പോലിറ്റസ് ശ്രമിക്കുന്നു. അതായത് രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭം മുതൽ എങ്കിലും സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

കർത്താവിന്റെ കുരിശ് കണ്ടെടുക്കുന്നു

ഹെലനിരാജ്ഞി കുരിശു കണ്ടെടുത്ത കഥ മൂന്നുനാലു വിവിധ വിവരണങ്ങളിൽ കുറെ വ്യത്യാസങ്ങളോടെ നമുക്കിന്നു ലഭ്യമാണ്. ഹെലനി രാജ്ഞിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത്തിയിട്ടുള്ളവയാണ് എല്ലാം. വി. ആന്ത്രോസ് (എ. ഡി. 339-397) ആണ് ആദ്യമായി ഈ സംഭവം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ. സഭാചരിത്രകാരനായ സോസോമെൻ, സോക്രട്ടീസ് എന്നിവരും റൂഫിനസ്, പൗലിനസ് തുടങ്ങിയവരും ഈ സംഭവം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് സുറിയാനി ഭാഷയിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കിമാസംഗ്രഹം ഇങ്ങനെയാണ്: കസ്തന്തീനോസ് രാജാവിന്റെ അമ്മയായ ഹെലനി രാജ്ഞി യേശുക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിച്ച കുരിശ് കണ്ടെടുക്കാം എന്ന പ്രത്യാശയിൽ റോമിൽനിന്നും യരുശലേമിലേക്കു വന്നു. പലരുടെയും സഹായത്തോടെ സ്ഥലനിർണ്ണയം നടത്തി. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പുറജാതി ദേവാലയം നീക്കം ചെയ്ത്, കുഴിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ മൂന്ന് കുരിശുകൾ കണ്ടെത്തി. ഒന്ന് യേശുവിന്റെയും മറ്റ് രണ്ടെണ്ണം യേശുവിന് ഇടവും വലവും കുരിശിച്ച രണ്ടു കള്ളന്മാരുടേതുമാവാം എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തി. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ കുരിശ് ഇതിൽ ഏതാണെന്ന് എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കും? യരുശലേമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന വി. മക്കാറിയോസ് യേശുവിന്റെ ക്രൂശ് തിരിച്ചറിയുന്നതിന് ഒരു അടയാളത്തിനു വേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ആ സമയം സമീപപ്രദേശത്ത് ദീർഘകാലമായി രോഗം ബാധിച്ച് ആസന്നമരണയായി കിടക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ഉണ്ടെന്നറിവു കിട്ടി. കുരിശുകൾ ഓരോന്നായി സ്ത്രീയുടെ ശരീരത്തു വച്ചു. ആദ്യത്തെ രണ്ടു കുരിശുകളുടെ സ്पर्ശനം കൊണ്ട് രോഗിയിൽ വ്യത്യാസം ഒന്നും കണ്ടില്ല. എന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ ക്രൂശ് സ്पर्ശിച്ചപ്പോൾ രോഗി സുഖംപ്രാപിച്ച് എഴുന്നേറ്റു. അങ്ങനെ അത് യേശുവിന്റെ ക്രൂശ് തന്നെയാണെന്ന് ഉറപ്പായി.⁷

കർത്താവിന്റെ ക്രൂശ് കണ്ടെടുത്ത സ്ഥാനത്ത് ഒരു കുരിശും, അതിനോട് ചേർന്ന് മാർട്ടീറിയം (Martyrium - രക്തസാക്ഷിയുടെ സ്ഥലം) എന്ന പേരിലും കർത്താവിനെ കബറടക്കിയ സ്ഥാനത്ത് അനസ്റ്റാസിസ് (Anastasis - പുനരുത്ഥാനം) എന്ന പേരിലും രണ്ടു ദേവാലയങ്ങളും കസ്തന്തീനോസ് രാജാവ് പണികഴിപ്പിച്ചു. മാർട്ടീറിയത്തോടു ചേർന്ന് പണികഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കുരിശ് (കുരിശുപള്ളി എന്നു പറയുന്നതാവും കുറെക്കൂടി യുക്തം) കാൽവരി എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. മാർട്ടീറിയം ബൃഹത്തായ ഒരു ദേവാലയമായിരുന്നു. അനസ്റ്റാസിസ് അതിനടുത്തു തന്നെ വൃത്താകൃതിയിലുള്ള ഒരു ദേവാലയവും.⁸ ഈ പള്ളികളുടെ പ്രതിഷ്ഠാ കർമ്മം ക്രിസ്തുബ്ദം 335 സെപ്റ്റംബർ 14-ാം തീയതി വളരെ ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്തി. സെപ്റ്റംബർ 14-ാം തീയതി പ്രതിഷ്ഠാ ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നതിന് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം ഗോഗുൽത്തായിൽ നിന്ന് ഫെലനി രാജ്ഞിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ എ. ഡി. 326-ൽ കുരിശ് കണ്ടെടുത്തത് ഇതേ തീയതിയിൽത്തന്നെ ആയിരുന്നതിനാലാണ്. കുരിശു കണ്ടെടുത്തതിന്റെ വാർഷിക ദിനത്തിൽത്തന്നെ അവിടെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ദേവാലയത്തിന്റെ കൂദാശാകർമ്മവും നടന്നത് സമുചിതമായി കരുതപ്പെട്ടു.⁹ ഇവിടെ ആണ്ടുതോറും സെപ്റ്റംബർ 14 പെരുന്നാളായി ആഘോഷിക്കുന്നതിനു തുടങ്ങി. ഇതു ലോകത്തിന്റെ മറ്റു പല ഭാഗത്തേക്കും വ്യാപിച്ചു. ആദ്യമൊക്കെ പ്രസ്തുത ദേവാലയങ്ങളുടെ പ്രതിഷ്ഠയുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടതെങ്കിലും പിന്നീട് അത് കുരിശിന്റെ മഹത്വീകരണത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ ആയിത്തന്നെ അറിയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. സഭയുടെ പല പെരുന്നാളുകളുടെയും ഉൽപ്പത്തിയും വളർച്ചയും ഇന്നും അവ്യക്തങ്ങളായി അവശേഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ ചരിത്രം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

ഹെലനി രാജ്ഞി കുരിശു കണ്ടെടുക്കുന്ന സംഭവം വിവരിക്കുന്ന കഥകളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു കറിപ്പ് ഇവിടെ ആവശ്യമാണ്. ഈ കഥകളുടെ അതിശയോക്തിപരമെന്ന് തോന്നാവുന്ന പ്രതിപാദനരീതിയും കഥകളുടെ പല പതിപ്പുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഇവയുടെ ആധികാരികതയെ സംബന്ധിച്ച് സംശയങ്ങളുവാകുന്നുണ്ട്.

“അവൻ യഥാർത്ഥമായും നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു. പൈശാചിക ശക്തികളെ അകറ്റിനിർത്തുന്ന പരിചയം മുദ്രയുമാണ്.”

ഈ സംശയം ബലപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റൊരു സംഗതി, ചരിത്രകാരനായ യൗസേബിയസ് തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നുംതന്നെ ഈ സംഭവം രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വളരെയധികം പ്രചാരത്തിലിരുന്നതെന്നു കരുതാവുന്ന ഈ സംഭവം എന്തുകൊണ്ട് യൗസേബിയസ് വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു? അതേസമയം കസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തി കർത്താവിനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലത്തും കബറടക്കിയ സ്ഥലത്തും യെരൂശലേമിൽ മറ്റു പലയിടങ്ങളിലും പള്ളികൾ പണിയുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും മാർട്ടീരിയം, അനാസ്താസിസ് എന്നീ പള്ളികളുടെ പ്രതിഷ്ഠാ ശുശ്രൂഷയെ സംബന്ധിച്ചും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.¹⁰ ഫെലനി രാജ്ഞി യെരൂശലേമിലെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും യൗസേബിയസ് എഴുതുന്നു. മാത്രമല്ല, കസ്തന്തീനോസ് രാജാവു തന്നെ യെരൂശലേമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ മക്കാരിയോസിന് എഴുതുന്ന ഒരു കത്തിൽ ആയിടെ കണ്ടെത്തിയ കർത്താവിന്റെ കബറിടത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു ദേവാലയം പണിയുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും അതിന്റെ അലങ്കാരപ്പണികളെ സംബന്ധിച്ചും എഴുതുന്നുണ്ടെങ്കിലും കർത്താവിന്റെ കുരിശ് കണ്ടെടുത്തതിനെ സംബന്ധിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നതേയില്ല.¹¹

ചരിത്രരേഖകൾ തമ്മിലുള്ള ഈ പൊരുത്തമില്ലായ്മ കുരിശു കണ്ടെത്തിയ സംഭവകഥയുടെ ആധികാരികതയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു തീർപ്പു കല്പിക്കുക ദുഷ്കരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ കുരിശ് കണ്ടെത്തിയെന്നതിന് ഉപോൽബലകമായി കുരിശിന്റെ (തടിയുടെ) ശകലങ്ങൾ യെരൂശലേമിലും മറ്റു പല ഭാഗത്തും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചില പിതാക്കന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിയും. യെരൂശലേമിലെ മാർ കൂരിലോസ് എ.ഡി. 350-ൽ വലിയനോമ്പു കാലത്ത് സ്നാനത്തിനൊരുങ്ങുന്ന വിശ്വാസപരിതാക്കൾക്കു നൽകുന്ന പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “അവൻ യഥാർത്ഥമായും നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ അതു നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ധന്യമായ ഗോഗുൽത്താ (മാർട്ടീരിയം ദേവാലയം) ഇവിടെ ക്രൂശിതനായവനുവേണ്ടി അതു തെളിയിച്ചു തരും; ലോകം മുഴുവനും കുരിശിന്റെ (തടിയുടെ) ശകലങ്ങൾ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”¹² കർത്താവിന്റെ ക്രൂശ് ഗോഗുൽത്തായിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മാർട്ടീരിയം ദേവാലയത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും അതിന്റെ ശകലങ്ങൾ ലോകത്തെമ്പാടും വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ആദ്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് വി. കൂരിലോസ് ആണെന്നുവേണം മനസ്സിലാക്കാൻ.

നിസ്സായിലെ വി. ഗ്രീഗോറിയോസ് (335-395) ക്രൂശിന്റെ (തടിയുടെ) ശകലങ്ങൾ വഴി പല അത്ഭുതങ്ങളും നടക്കുന്നതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: “കർത്താവിനെ ക്രൂശിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിച്ച കുരിശുമരം, അറിയുന്നിടത്തോളം മറ്റ് പല മരങ്ങളെക്കാളും വില കുറഞ്ഞതും നിസ്സാരവുമാണ്. എന്നാൽ ക്രൂശിന്റെ മരത്തടി രക്ഷാദായിയാണ്. അത് ആത്മാവോ, സ്വർഗ്ഗന ശക്തിയോ ഇല്ലാത്ത വെറും പദാർത്ഥമാണ്. എന്നാലത് ദൈവികശക്തി പ്രാപിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ വലിയ അതിശയങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമായ ഉപകരണമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.”¹³

സീബ്ബാ വന്ദനവ്

കർത്താവിന്റെ കുരിശ് യെരൂശലേമിൽ മാർട്ടീരിയം ദേവാലയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നുവെന്നും അതിന്റെ ശകലങ്ങൾ റോമിലും മറ്റു പല ഭാഗത്തും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു യാത്രാവിവരണത്തിൽ നിന്നും അറിയാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭാവന കുരിശുവന്ദനവിനെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ ഒരു വിവരണം ഇതിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. എന്തേറിയ എന്ന ഒരു തീർത്ഥാടക (സ്സെയിൻ സ്വദേശിയും, ഒരു സന്യാസിനിയോ, സന്യാസിനി സമൂഹത്തിന്റെ അധിപതിയോ ആണെന്നും കരുതപ്പെടുന്നു) ക്രിസ്തുബ്ദം 400-നോടടുത്ത് എഴുതിയതാണീ ഗ്രന്ഥം. ഈജിപ്റ്റ്, യെരൂശലേം, എഡേസാ, ഏഷ്യാമൈനർ, കസ്തന്തീനോസ് എന്നീ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് അവിടെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളുടെയും ആരാധനക്രമങ്ങളുടെയും ഒരു വിവരണം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ 24-ാം ഖണ്ഡിക മുതൽ യെരൂശലേമിലെ ആരാധനാ സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. പീഡാനുഭവവാരത്തിലെ ആരാധനക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് 30-ാം അദ്ധ്യായം മുതലുള്ള പ്രതിപാദ്യം. ആരാധനകൾ ഏറിയപങ്കും മാർട്ടീരിയത്തിലും അനാസ്താസിസിലുമായാണ് നടത്തപ്പെടുന്നത്. പീഡാനുഭവത്തെ “വലിയ ആഴ്ച” (The Great Week) എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയിലെ ശുശ്രൂഷകളുടെ വിവരണത്തിൽ നിന്ന് പ്രസക്തമായ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ സംക്ഷിപ്തമായി പറയട്ടെ: ഗോഗുൽത്തായിലുള്ള മാർട്ടീരിയം ദേവാലയത്തോടു ചേർന്ന് തെക്കുകിഴക്ക് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന കുരിശിനടുത്ത് രാവിലെ എട്ടു മണിക്ക് വിശ്വാസികൾ എത്തുന്നു. ഉച്ചയ്ക്ക് 12 മണി വരെ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച കുരിശ് വന്ദിക്കുന്നതിനുള്ള സമയമാണ്. അതിനുശേഷം വൈകുന്നതുവരെയുള്ള സമയം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും വേദവായനയ്ക്കുമായി വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ സംശയം ബലപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റൊരു സംഗതി, ചരിത്രകാരനായ യൗസേബിയസ് തന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നുതന്നെ ഈ സംഭവം രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വളരെയധികം പ്രചാരത്തിലിരുന്നതെന്നു കരുതാവുന്ന ഈ സംഭവം എന്തുകൊണ്ട് യൗസേബിയസ് വിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു? അതേസമയം കസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തി കർത്താവിനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലത്തും കബറടക്കിയ സ്ഥലത്തും യെരൂശലേമിൽ മറ്റു പലയിടങ്ങളിലും പള്ളികൾ പണിയുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും മാർട്ടീറിയം, അനാസ്റ്റാസിസ് എന്നീ പള്ളികളുടെ പ്രതിഷ്ഠാ ശുശ്രൂഷയെ സംബന്ധിച്ചും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.¹⁰ ഹെലനി രാജ്ഞി യെരൂശലേമിലെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും യൗസേബിയസ് എഴുതുന്നു. മാത്രമല്ല, കസ്തന്തീനോസ് രാജാവു തന്നെ യെരൂശലേമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ മക്കാരിയോസിന് എഴുതുന്ന ഒരു കത്തിൽ ആയിടെ കണ്ടെത്തിയ കർത്താവിന്റെ കബറിടത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു ദേവാലയം പണിയുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും അതിന്റെ അലങ്കാരപ്പണികളെ സംബന്ധിച്ചും എഴുതുന്നുണ്ടെങ്കിലും കർത്താവിന്റെ കുരിശ് കണ്ടെടുത്തതിനെ സംബന്ധിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നതേയില്ല.¹¹

ചരിത്രരേഖകൾ തമ്മിലുള്ള ഈ പൊരുത്തമില്ലായ്മ കുരിശു കണ്ടെത്തിയ സംഭവകഥയുടെ ആധികാരികതയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു തീർപ്പു കല്പിക്കുക ദുഷ്കരമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ കുരിശ് കണ്ടെത്തിയെന്നതിന് ഉപോൽബലകമായി കുരിശിന്റെ (തടിയുടെ) ശകലങ്ങൾ യെരൂശലേമിലും മറ്റു പല ഭാഗത്തും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചില പിതാക്കന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിയു യെരൂശലേമിലെ മാർ കൂരിലോസ് എ.ഡി. 350-ൽ വലിയനോമ്പു കാലത്ത് സ്നാനത്തിനൊരുങ്ങുന്ന വിശ്വാസപരിതാക്കൾക്കു നൽകുന്ന പ്രഭാഷണങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “അവൻ യഥാർത്ഥമായും നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു. എന്നെന്നാൽ നിങ്ങൾ അതു നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ധന്യമായ ഗോഗുൽത്താ (മാർട്ടീറിയം ദേവാലയം) ഇവിടെ ക്രൂശിതനായവനുവേണ്ടി അതു തെളിയിച്ചു തരും; ലോകം മുഴുവനും കുരിശിന്റെ (തടിയുടെ) ശകലങ്ങൾ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”¹² കർത്താവിന്റെ ക്രൂശ് ഗോഗുൽത്തായിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മാർട്ടീറിയം ദേവാലയത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും അതിന്റെ ശകലങ്ങൾ ലോകത്തെമ്പാടും വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ആദ്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് വി. കൂരിലോസ് ആണെന്നുവേണം മനസ്സിലാക്കാൻ. കുരിശ് വന്ദനവിനെ സംബന്ധിച്ച് എതേറിയ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: മാർട്ടീറിയത്തോടു ചേർന്ന് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന കുരിശിന്റെ പിമ്പിലായി ഒരു കസേരയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉപവിഷ്ണാകം

അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പിൽ വെള്ള വിരിച്ച ഒരു മേശ വച്ചിരിക്കുന്നു. മേശയ്ക്കു ചുറ്റും ശെമ്മാശന്മാർ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. കർത്താവിന്റെ ക്രൂശ് അടക്കം ചെയ്ത വെള്ളി പൊതിഞ്ഞ പെട്ടി അപ്പോൾ അവിടേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു. പെട്ടിതുറന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ കർത്താവിന്റെ കുരിശെടുത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വിശ്വാസികൾ ഓരോരുത്തരായി വന്ന് കുരിശ് ചുംബിച്ച് കടന്നുപോകുന്നു. ആളുകൾ കുനിഞ്ഞ് കുരിശു വന്ദിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ കോണുകൾ അടർത്തിയെടുത്തുകൊണ്ടുപോകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണു ശെമ്മാശന്മാർ ചുറ്റും കാവൽനിൽക്കുന്നത്.¹⁴ ഇന്നു കാണുന്ന ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയിലെ സ്പീബാ വന്ദനവ് ഈ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും ആവിർഭവിച്ചതാവണം. കുരിശു മരത്തിൽ നിന്നും ഇറക്കിയ ക്രൂശിതനായ കർത്താവിനെ കന്യകമറിയാമു. മറ്റും ചുംബിച്ചതിന്റെ ലക്ഷണമായി കുരിശു ചുംബിക്കുന്നു എന്നതാണ് അതിന്റെ ആന്തരർത്ഥം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഈലോക ജീവിതത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തു എന്ന നിലയിലാണു കർത്താവിന്റെ കുരിശിന് ഇത്രയും പൂജനീയത ലഭിച്ച ആത്മീകായുധം

കുരിശുവരയ്ക്കുന്നതിലൂടെയും ഉപയോഗിക്കുന്നതിലൂടെയും ക്രൂശിനെ ശക്തമായ ആത്മീകായുധമായി സഭ കാണുന്നു. അത് - പൈശാചിക ശക്തികളെ അകറ്റിനിർത്തുന്ന പരിചയും മുദ്രയുമാണ്. സ്വയംപരിത്യാഗത്തിന്റെയും, മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ജീവാർപ്പണത്തിന്റെയും പൈശാചിക ശക്തികളിന്മേലും മരണത്തിന്മേലുമുള്ള വിജയത്തിന്റെയും പ്രതീകമായി കുരിശു നിലകൊള്ളുന്നു. കുരിശിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ പ്രതീകം, ചിഹ്നം എന്നീ പദങ്ങൾ സാധാരണയായി നാം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വാക്കുകൾക്ക് സഭയുടെ ആരാധനാ ഭാഷയിൽ സാധാരണ വ്യവഹാര ഭാഷയിലുള്ളതിലും ആഴമായ അർത്ഥമുണ്ട്. കുരിശ് യേശുവിന്റെ രക്ഷാകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, അവയിൽ സംബന്ധിക്കാക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നു. കർത്താവ് ക്രൂശ് മരണത്തിലൂടെ നേടിത്തന്ന പൈശാചികശക്തികളിന്മേലുള്ള വിജയത്തെ അത് ഓർമ്മിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, പൈശാചികശക്തികളെ അകറ്റുകയും അവയിൽനിന്നും നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ, കുരിശിനെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനത്താക്കി വയ്ക്കുകയല്ല, ദൈവികശക്തികൾ സംവഹിക്കുന്നതിന് ചേതനയില്ലാത്ത ഈ വസ്തുക്കൾക്കും കഴിയുന്നു എന്ന മഹത്തായ രഹസ്യം വിളിച്ചറിയിക്കുകയാണ്. പ്രതീകങ്ങൾക്കും ചിഹ്നങ്ങൾക്കും സഭ നൽകുന്ന അർത്ഥവും സ്ഥാനവും വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്നും എങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു നില്ക്കുന്നു എന്ന് ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാവുന്നു. കുരിശ് ഒരു വശത്ത് കർത്താവിന്റെ രക്ഷാകര പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് നമ്മെ നിരന്തരം ക്ഷണിക്കുന്ന ശക്തമായ സൂചികയാണ്; മറുവശത്ത് കർത്താവിന്റെ രക്ഷാകര ശക്തികളെ കുരിശ് സംവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

A few weeks ago I was given the opportunity to attend the Atlanta leadership conference. This year we were blessed to have five of us attend from this parish, and I know that each would agree that the conference had a profound personal impact.

The theme for this year's conference was "The Pursuit of Perfection" taken from St. Matthew 5:48 which states, "Be perfect, therefore, as your heavenly Father is perfect." There were several phenomenal speakers to facilitate the conference including Rev. Fr. Abraham George, whom we all know as Abey Achen, and an Orthodox nun named Mother Mary Magdalena. With them, and the other clergy, we discussed what the world's view of perfection looked like. The world wants us to believe that being very intelligent, very attractive, or very wealthy makes us perfect. That is actually very far from the truth. Believing the world's idea of perfection then leads us to engage in self-doubt. It gives us a fear of failure and prevents us from ever even trying to reach our potential because we have already convinced ourselves that we are not good enough. One of the main ideas that was reinforced at this conference was that perfection does not come from our own efforts, but instead it is given by God. The early church fathers took care to emphasize that deification is not inherent to human nature but instead is a consequence of God's mercy. St. Augustine of Hippo makes the point that we are deified by grace and not by nature. As teens and young adults, this was a concept that we had previously not considered. We do not make ourselves perfect. We cannot make ourselves perfect. But instead, it is the grace of God in our lives that allows us to become perfect like Him. We learned that this kind of perfection happens through purification, illumination and finally deification.

Purification happens at the time of our baptism and again each time we participate in the holy sacraments, especially Holy Confession. We feel remorse for our mistakes, and we seek God for our healing and spiritual growth. We learn to have more self-control so that we do not repeat our past mistakes. God then brings the full illumination of His Word to our awareness. He gives us the Holy Spirit to lead us, guide us and teach us right from wrong. In illumination, the Holy Spirit is planted in our hearts and we develop greater faith. St. Basil the Great, said, "From the Holy Spirit is the likeness of God, and the highest thing to be desired, is to become God."

And finally, deification, also known as theosis, is the gradual process of transforming ourselves to become more like God—the ultimate image of perfection. St. Athanasius said "God became man so that men might become gods." We should not think of theosis as something that is achieved quickly-- it is not a final destination. Instead, it is progressive movement—a gradual closing of the gap between us and God.

This Sunday's gospel reading was the parable of two brothers and was taken from St. Mathew 21:28-31. There was a man who had two sons. He went to the first and said, 'Son, go and work today in the vineyard.' The son answered "I will not", but later he changed his mind and went. Then the father went to the second son and said the same thing. The second son very respectfully answered, 'I will, sir,' but he did not go. Jesus asked the chief priests and the elders which of the two did what his father wanted, and they responded that the first son had. Jesus said to them, "Truly I tell you, the tax collectors and the prostitutes are entering the kingdom of God ahead of you. For John came to you to show you the way of righteousness, and you did not believe him, but the tax collectors and

the prostitutes did. And even after you saw this, you did not repent and believe him.

In this story, the first son represents the tax collectors and sinners. Their lifestyles looked like a refusal to obey God's commands, but when Jesus came they listened to him and changed their way of life and received His message. The second son represents the priests, scribes, and Pharisees. They had one job to do--serve God and obey his commandments. In outward appearance, it seemed that they were doing exactly this, but when Jesus came they completely ignored Him, refused His message, questioned His authority, and in the end, they crucified Him.

Same assignment, same instruction, different response, different attitude. When reading this gospel, I realized we can all probably relate to both sons. Sometimes we are the first son - the one who was told to do something but said no, then later, after giving it some thought, we did what was asked or expected of us. Other times we may be the second son--we say we will do something but end up not following through. Neither of the sons in this parable was perfect, but the first son was more perfect. He recognized the mistake in his response, he must have felt badly about the way he spoke to his father, and so he went and worked in the vineyard. He is closer to perfection because he recognized his fault and made amends. Similarly, we all make mistakes and fall short of God's expectations.

But when we recognize our shortcomings through the illumination of the Holy Spirit, and purify ourselves through confession and the other sacraments, we put ourselves back on the path to deification.

St. Augustine writes that God will cleanse your sins if you yourself are dissatisfied with yourself and He will keep on changing you until you are perfect.

When the leadership conference came to an end, I was sad to not have more time there. We were surrounded by beautiful mountains and trees as we praised God at sunrise. We spent time studying God's Word and learning more about our faith. We gained valuable spiritual guidance in preparation for the upcoming school year. We understood that we were made in God's image and therefore perfect in every way that mattered. Mother Magdalena's moving testimony emphasized that God reaches out to us even when we try to resist Him. She reminded us that making mistakes was part of our imperfect humanness, but that God's mercy and grace allowed us to rise from each of our falls. St. John Chrysostom reminds us that God loves us more than a father, mother, friend, or any else could love, and even more than we are able to love ourselves.

Living in a world where temptation, doubt and fear surrounds us, it is hard to keep Christ the center of our life; but through fasting and prayer, purification and illumination, may we serve as faithful workers in His vineyard. For God says in verse 43 of the same chapter, "Therefore I tell you that the kingdom of God will be taken away from you and given to a people who will produce its fruit."

All for the glory of the Father, Son, and Holy Spirit. Amen

"Living in a world where temptation, doubt and fear surrounds us, it is hard to keep Christ the center of our life; but through fasting and prayer, purification and illumination, may we serve as faithful workers in His vineyard."

FLORIDA AREA FAMILY & YOUTH CONFERENCE

ST. GREGORIOS ORTHODOX CHURCH, TAMPA

"In pursuit of holiness in a changing world"

Saturday

September 22nd, 2018

9:30 AM – 4:00 PM

THE STREAM AN ONLINE PUBLICATION OF THE DIOCESE OF SOUTH-WEST AMERICA

10 കോടി രൂപയുടെ ദുരിതാശ്വാസ പദ്ധതികളുമായി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ

ഓർത്തഡോക്സ് സഭ 1000 പേർക്ക് ദിവനപുനർനിർമ്മാണ സഹായം നൽകും

- 1) പ്രളയനുദിതത്തിൽ പാർപ്പിടം നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ അർഹരായ 1000 പേർക്ക് ദിവന പുനർനിർമ്മാണ സഹായം നൽകും.
- 2) സഭയുടെ സേവനവിഭാഗമായ ആർദ്രയുടെ ആരിമുഖ്യത്തിൽ 1000 നിർമ്മാണ കുടുംബങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഭക്ഷ്യസൗകര്യം പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കും.
- 3) പ്രളയനുദിതന്മാരിൽക്ക് സാമ്പത്തിക ആശുപത്രികളിലും ക്ലിനിക്കുകളിലും ചികിത്സാസഹായം നൽകും.
- 4) സഭയുടെ വൈകാരികസഹായ കേന്ദ്രമായ വിപാസന യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കൗൺസലിംഗ് സഹായം ഏർപ്പെടുത്തും.
- 5) പ്രളയനുദിതത്തിൽപ്പെട്ട് പഠനം മുടങ്ങിയിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠനസഹായം നൽകും.
- 6) പ്രളയത്തെത്തുടർന്ന് മരിച്ചവയെ പൊതു ഇടങ്ങളും സിമാപനങ്ങളും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് യുവജന വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനാഗങ്ങൾ സഹകരിക്കും.
- 7) ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനകളുടെ ആരിമുഖ്യത്തിൽ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ, വസ്ത്രം, മറ്റ് ആനിവേശനം നൽകി അർഹരായവർക്ക് വിതരണം ചെയ്യും.
- 8) ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായിരുന്ന വളർത്തുമൃഗങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ അർഹിക്കുന്നവർക്ക് സഹായം നൽകും.
- 9) കേരളത്തിലെ ഇടവകകൾക്കൊക്കെ ബാധ്യ കേരളത്തിലെയും വിദേശങ്ങളിലെ ലയും ഇടവക അംഗങ്ങളോട് ഈ സംരംഭത്തിൽ സഹകരിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകിച്ച് അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്.
- 10) ആഗസ്റ്റ് 24 വെള്ളിയാഴ്ച ഉപവാസിച്ച് ഉപവാസമിപ്പം സഭയുടെ നുദിതാശ്വാസ തീയതിയെപ്പോലും സംഭാവന ചെയ്യണമെന്ന് സഭാഗങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.
- 11) സഭയുടെ ആരിമുഖ്യത്തിൽ പ്രളയനുദിതാശ്വാസപുനർനിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി 10 കോടി രൂപയുടെ പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കാനാണ് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്.

Diocesan Meeting

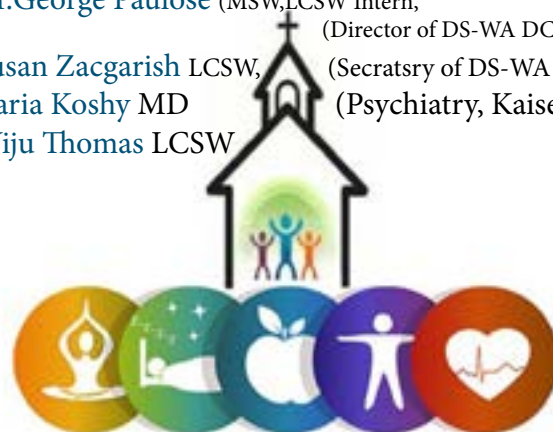

MGOC SM Florida Regional Retreat

Leaders

Rev.Fr.George Paulose (MSW,LCSW Intern,
(Director of DS-WA DCS)
Ms.Susan Zacgarish LCSW, (Secratsry of DS- WA DCS)
Dr.Maria Koshy MD (Psychiatry, Kaiser)
Ms. Viju Thomas LCSW

THE CHURCH & WELLNESS SEMINAR

Join us to explore the intersection of our faith, and our physical and mental health.
on Saturday October 6th 9.30 am to 3 pm
at ST.GREGORIOS INDIAN ORTHODOX CHURCH,
15661, Washington Ave, San Lorenzo,
CA-94580

<http://bit.ly/SGOCISignup>

Lunch & childcare will be provided onsite

For More details:

Rev.Fr.Mathai Alakot: 720-840-5882

Rev.Fr.Thomas Mathai: 510-429-8705

Consecration & dedication of St.Marys Orthodox Church, Los Angles

ഫ്ലോറിഡ റീജിയൻ ഫാമിലി യൂത്ത് കോൺഫെറൻസ്

മലങ്കര ഓർത്തോഡോക്സ് സഭയുടെ സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന ഫ്ലോറിഡ റീജിയൻ ഫാമിലി യൂത്ത് കോൺഫെറൻസ് സെപ്റ്റംബർ 22 ശനിയാഴ്ച രാവിലെ 9 മണിമുതൽ താമ്പാ സെൻറ് ഗ്രിഗോറിയോസ് ഓർത്തോഡോക്സ് ദേവാലയത്തിൽ നടക്കും. മുതിർന്നവർക്കും, യുവതീ യുവാക്കൾക്കും കുട്ടികൾക്കുമായി നടക്കുന്ന "In pursuit of holiness in a changing world" എന്ന പ്രധാന വിഷയത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ വിവിധ സെഷനുകൾക്ക് സൗത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കൻ ഭദ്രാസന സഹായ മെത്രാപോലീത്ത അഭിവന്ദ്യ ഡോ. സഖറിയാസ് മാർ അപ്രേം, ഫാ.തിമോത്തി തോമസ്, ഫാ ഡോ ജേക്കബ് മാത്യു, ഫാ. ജോൺസൺ പുഞ്ചക്കോണം, ജൂലിയ ദാവൂദ്, ഡീക്കൻ ഡെന്നിസ് മത്തായി, എലിസബത്ത് ജോർജ്ജ് എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകും. ഫാ.ജോർജ്ജ് പൗലോസ്, ഫാ. ജോയ് പൈങ്ങോലിൽ, ഫാ. ജോർജ്ജ് ജോൺ, ഫാ. പി. എം സഖറിയാ, ഫാ.ജോസഫ് കളപ്പുരക്കൽ, ഫാ. ജോൺസൺ പുഞ്ചക്കോണം, ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് മാത്യു, ഫാ. ബോബി വർഗീസ്, ഫാ സിറിൽ ദേവ് എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിവിധ കമ്മറ്റികൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്

ഫാ.ജോർജ്ജ് പൗലോസ് 813-991-4728

THE STREAM AN ONLINE PUBLICATION OF THE DIOCESE OF SOUTH-WEST AMERICA

DIOCESE OF SOUTHWEST AMERICA

MORTH MARIAM VANITHA SAMAJAM

10th ANNUAL CONFERENCE

@ **St. Mary's Valiapally**
Farmers Branch, TX.

ON FRIDAY & SATURDAY
SEPTEMBER 28 & 29, 2018

**Building fund raiser kicked off at
St Gregorios Indian Orthodox Church Atlanta**

St Gregorios Indian Orthodox Church Atlanta's building fund raiser kickoff event was held on May 13th 2018. The event was held following the Holy Qurbana. The event was inaugurated by Dr Mathew Kandathil by handing over a check to Mr Thomas Eapen (Treasurer) and Mr Deepak Alexander (Secretary) in the presence of the day's guest celebrant of Holy Qurbana Rev Fr Johnson Punchakonam and the congregation.

Managing Committee Meet at Kottayam

Volume- 6 Issue-4

Published by The Diocese of South-West America,
3101 Hopkins Rd Beasley, TX 77417
Ph: 281.403.0670 · Fax: 281-459-0814

MGOCSM LEADERSHIP CAMP

The Atlanta MGOCSM was proud to have been selected to host the annual national MGOCSM leadership conference in 2018 this summer from July 25th-28th. This national MGOCSM leadership conference is held annually in a chosen city and aims to teach and inspire leaders from all over the MGOCSM units spread across the United States and Canada. The Atlanta Leadership Camp (ALC) 2018 hopes to provide the opportunity for those delegates who were able to come to learn that they may return to their home parishes and lead the youth there to grow stronger in their faith.

The theme this year was the Pursuit of Perfection with the Keynotes being Respected Reverend Father Abey George and Respected Mother Magdalena. Along with His Grace Zachariah Mar Nicholovos Metropolitan of the Northeast American Diocese, the Keynotes, and various clergy from across the country, were all able to help spread the message of the important church doctrine of Theosis and achieving the true perfection to that of Christ. With over 150 attendees from across the country, including Canada, it was a blessed event to say the least.

We would like to thank God Almighty for this opportunity that He bestowed and blessed upon the ALC Committee and for the committee's immense hard work and unwavering dedication in providing an eventful camp to those faithful who were able to come and partake in such a blessed event!

As always, please continue to pray for the campers, committee members, clergy, and all those directly and indirectly involved that as they continue on their journeys after ALC, that they may continue to carry on the torch and spread the word of God through their thoughts, words, and deeds in being perfect like Christ.

Receiving His Holiness The Catholicose at St. Thomas Orthodox Church, Los Angeles

മംഗളപത്രം

രചന: ജോൺസൺ കണ്ടഴ

നിതാനു വന്യ ദിവ്യ മഹിമ ശ്രീമാൻ മോറാൻ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പാലൂസ് ദ്വിതീയനേ! പ്രതിദിനം ശ്ലൈഹിക ദർശനം വാഞ്ചിച്ച് വർ അതിമോദത്തോലിനോ സ്വാഗതമോതിടുന്ന്.

ശ്രേഷ്ഠ പാരോഹിത്യത്തിൽ ശോഭയാൽ പ്രശോഭിക്കും ശ്രേഷ്ഠനാം കാതോലിക്കോസ്, മലങ്കര മെത്രാനേ! ദൃഷ്ടികൾ പുട്ടിയിഷ്ട ജനമിതജഗണം വൃഷ്ടികൾ ചൊരിയട്ടെ, തൃഷ്ടിയാൽ ഭാവുകങ്ങൾ.

ഭാരതപ്പോസ്തോലൻ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പാരസ്ത്യ സിംഹാസന-താരൂഡൻ കാതോലിക്കോസ്. പരമ പ്രധാനമി നാൾകളിൽ വിരാചിതൻ പരാജയത്തിൻ രുചിയറിഞ്ഞില്ലൊരുളും.

വീലടന വാദങ്ങൾ തിരുസഭയെക്കുറാൻ അവിചാ പരിശുദ്ധിപ്പെടുത്തി നാൾകളിൽ താൻ. വിപ്ലവമാത് തടഞ്ഞിതാ സഭയെയും മുന്നേറുമി അലോണ്ഡ സഭയിൻ കപ്പിത്താനോരാൾ മാത്രം.

മരണംവരെ നിരാഹാര സമരവുമായ് കരുത്താലിറങ്ങി നീ കോലഞ്ചേരിയിൽ പ്രഭോ. കുമ്പളങ്ങി തുല തോളിപ്പോൽ മുന്നിൽ നിന്നു, തിരുസഭാതേർ തെളിച്ചു സുജീവൻ വെടിഞ്ഞു.

ഇപ്പോഴത്തെ സഭക്കുത്തേ കാതോലിക്കോസ് കപ്പിത്താനോരാൾ മാത്രം ചൊല്ലി സ്വപ്രീം കോടതി. അപ്പരിലാളനത്തിനക്കരും മുന്നിട്ടുവൻ കപ്പിതാ കൈകൾ ഞങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠനാം പുരോഹിതം.

ആയിരമായിരമാത് മംഗളപ്പൂച്ചെണ്ടുകൾ ഇയ്യടവകയജഗണത്തിന്നുപഹാരം. ആയിരം പൂർണ്ണചന്ദ്ര ശോഭ കണ്ടാനന്ദിപ്പാൻ ആയുഷ്മാൻ ഭവ ശുഭ മംഗളം നേരുന്നെങ്ങൾ.

ശാന്തസമുദ്രം പുണർനൈകുന്നാട്ടിൽ മാലാഖാ പുരിയിൽ പ്രശോഭിക്കും-മൈകുത്തിൻ നിദാനമാം. സെൻറ് തോമസ് മലങ്കരയോർത്തോഡോക്സ സിറിയൻ ചർച്ചാങ്ങൾ കപ്പിതാ കരവല്ലികളേ.

പിതൃപുത്ര ദൈവമേ! പരിശുദ്ധ സഭായേ! സ്തുതികൾ കരേറ്റുന്നി ജനസഞ്ചയമിന്നാൾ. ഇമ്മിരുമന്ത്രിയെൻ ശ്ലൈഹിക സഭർശനേ അതുല്യ കൃപ വൃഷ്ടിപ്പോൽ വർഷിക്ക നി.

Felicitations Presented by
The St. Thomas Malankara Orthodox Syrian Church
Los Angeles, California
On the Occasion of the Pastoral Visit of
His Holiness Moran Mar Baselios Marthoma Paulos II
Catholicos of the East & Malankara Metropolitan
Malankara Orthodox Syrian Church

Meeting with Fr Chad, the President of St. Vladimir Seminary along with Dn Pradeep Hatcher

FIRST DEATH ANNIVERSARY
11-09-2018

FR. JOHN KOSHY VAIDYAN
KADUVATHOTTATHIL
KIZHAKKETHERUVU P.O., KOTTARAKKARA
(May 1, 1950 - September 11, 2017)
Founding Vicar St. Gregorios Indian Orthodox Church
Atlanta, USA

"ആഗമ്യമാർഗ്ഗത്തിൽ കരുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള
ഈ ആഗമ്യമാർഗ്ഗം കരുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള"

First Year Memorial service to be conducted on
September 15, 2018 at St. Gregorios Indian Orthodox Church, Atlanta
by H.G. Dr. Geevarghese Mar Julius Metropolitan
4055 Riverglens Circle, Suwanee, Georgia, USA